

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 7.

V Ljubljani, 1. julija 1895.

Leto XXV.

Jablani.

Polna cvetja si še davi
Stala, jablan, sredi brega —
Obletela zdaj tuguješ,
Ko večer na zemljo lega.

Umem, jablan, bóli tvoje,
Zroč cvetóve po ledini —
Neizprósen pač ukáz je:
Kar rodi se, brž promíni!

Toda tó naj te ne žali —
Veje široma razdeni:
Odleteti cvetje mora,
Da smehlja se plod jeseni.

Tisto bila bi nesreča,
Če rodila bi le cvetje,
Če neplodno bi ti prěšlo
Mladoletje in poletje.

Jos. Volc.

V tujini.

Paleč tja za góre sili
Vedno pogled mi solzan,
Srce k materi premili
Hrepeni mi dan na dan.

Ko po logu, ko po trati
Leže tajno sivi mrak,
Materi v naročji zlati
Sèn ponese me sladak.

„Mati!“ vsklik se mi izvije,
Plašno gleda mi okó,
Noč temotna zemljo krije, —
In solzé me zalijó!

Gregor Gornik.